

skal selvfølgelig nok sørge for, at vi sender et skriftligt svar på Advokatrådets høringsbidrag, som også tilgår Retsudvalget.

Kl. 12:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 28: Forslag til folketingsbeslutning om bedre retsbeskyttelse af ejendomsfunktionærer m.fl.
Af Karen Hækkerup (S) m.fl.
(Fremsættelse 31.10.2008).

Kl. 12:30

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Forhandlingerne er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 12:30

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):
Beslutningsforslaget går ud på, at Folketinget opfordrer regeringen til at igangsætte et udvalgsarbejde med henblik på at ændre afgrænsningen af personkredsen i straffelovens § 119 og § 121 om bl.a. vold mod personer, som handler i offentlig tjeneste. Udvalgsarbejdet bør ifølge forslaget bl.a. specifikt vurdere, om ejendomsfunktionærer skal beskyttes af de nævnte bestemmelser.

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af Socialdemokratiets beslutningsforslag, B 120, fra foråret 2007. Regeringen kunne ikke i 2007 støtte beslutningsforslaget, og efter regeringens opfattelse er der ikke på dette område sket afgørende ændringer, siden vi i Folketinget sidst behandlede spørgsmålet om, hvorvidt ejendomsfunktionærer skulle være omfattet af straffelovens § 119 og § 121. Regeringen kan derfor heller ikke i dag støtte beslutningsforslaget.

Jeg vil gerne slå fast, at enhver form for vold og trusler om vold er en helt uacceptabel krænkelse

af det enkelte menneske. Det gælder, uanset hvem det er, der bliver ofre for volden og truslerne, og der skal fra retssystemets side være tale om en konsekvent og effektiv retsforfølgelse. Dette var også baggrunden for, at regeringen allerede kort efter sin tiltræden, i 2002, tog initiativ til at skærpe straffene for vold. Efter regeringens opfattelse afspejlede det strafniveau, der hidtil havde været i voldssager, ikke i tilstrækkelig grad den krænkelse, som ofrene blev udsat for. Med strafskaerpelsesloven fra 2002 blev der således lagt op til en generel forhøjelse af straffene for bl.a. vold.

Siden strafskaerpelseslovens ikrafttræden har Rigsadvokaten løbende fulgt udviklingen i retspraksis, bl.a. vedrørende straffene for vold. Rigsadvokaten har senest i sommeren 2007 slået fast, at de forudsatte strafskaerpelser er slået igennem i retspraksis, således at der nu fastsættes højere straffe for vold, end før regeringen trådte til.

Jeg har med andre ord stor sympati for den grundlæggende holdning, der ligger bag beslutningsforslaget, nemlig at vi skal se meget alvorligt på voldskriminalitet. Det er en holdning, der er i fin overensstemmelse med den hårde og markante kurs, som regeringen har stået for på det område. Når det gælder det nærmere indhold i beslutningsforslaget, må jeg imidlertid sige, at der lægges op til en ordning, hvor man rent juridisk vil blande nogle ting sammen, som ikke kan og ikke bør blandes sammen.

Som nævnt lægger forslagsstillerne op til, at man bør overveje en ordning, hvor ejendomsfunktionærer bliver omfattet af de bestemmelser i straffeloven, der bl.a. omfatter vold mod offentligt ansatte som f.eks. politifolk. Det er som bekendt sådan, at straffeloven indeholder nogle almindelige bestemmelser om straf for vold i § 244 og § 246 og en almindelig bestemmelse om straf for trusler i § 266. Disse bestemmelser er almindelige i den forstand, at de som udgangspunkt finder anvendelse, uanset over for hvem og i hvilken sammenhæng forholdet er begået.

Derudover har straffeloven på forskellige områder en række mere specifikke bestemmelser, herunder § 119 og § 121, om bl.a. straf for vold og trusler mod offentligt ansatte. Disse to bestemmelser – og det er vigtigt – indebærer en særlig strafferetlig beskyttelse af personer, som det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv. Det er nok værd at nævne, at bestemmelserne ikke er udtryk for, at det må betragtes som en større krænkelse for f.eks. en po-